

РЕШЕНИЕ

№ 25

гр. Велико Търново , 08.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО в публично заседание на двадесет и пети януари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Теодорина Димитрова
Членове: Георги Драгостинов
Лилия Ненова

при участието на секретаря Красимира П. Борисова
като разгледа докладваното от Лилия Ненова Въззивно гражданско дело №
20214100500002 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Производството е образувано по въззивна жалба на М. Б. Х., подадена чрез адвокат Й.Х. от ВТАК, срещу Решение № . от 30.11.2020 г. по гр.дело № ../2020 г. на В. съд, с което като неоснователни и недоказани са отхвърлени предявените от жалбоподателката срещу ОДМВР гр. В.Т.искове за признаване уволнението на ищцата, извършено със Заповед № .5/19.05.2020 г., за незаконно и неговата отмяна, за възстановяване на заеманата до уволнението длъжност „системен оператор“ в Група „Регистрация и отчет на пътните превозни средства и собствениците им и водачи“, Сектор „Пътна полиция“ и за заплащане на сумата от 6 000 лв., представляваща обезщетение за времето, през което е останала без работа в резултат на незаконното уволнение, като ищцата е осъдена да заплати на ответника разноски в общ размер на 300 лв.

В жалбата се заема становище за неправилност на решението и постановяването му при нарушение на процесуалните правила. Оспорва се установената от първостепенния съд фактическа обстановка, която според жалбоподателя противоречи на доказателствата по делото. Възражава се и срещу приетото от съда от правна страна. Твърди се липса на произнасяне на първостепенния съд по изложените от страната аргументи, обективирани в депозираната писмена защита. Сочи се липса на произнасяне на съда по възражението на страната за неспазване на сроковете за налагане на дисциплинарни наказания. Изтъква се, че първостепенният съд е приел за доказано неспазването на разписаните на предвидената в Технологичните правила процедура единствено въз основа на показанията на свидетелите Л. и Д., работници на ответника, пренебрегвайки факта, че тези свидетели са преки ръководители на работата на ищцата и с полагането на подпис и печат от тяхна страна се презюмира, че същите са извършили проверка на вписаните в заявленията на

регистрация данни. Релевират се доводи, че липсата на извършени последващи корекции по административните преписки на „В.“ ЕООД от страна на правоимащите лица доказва изпълнение на трудовите задължения на ищцата без да са допуснати нарушения и без да са причинени виновни и неблагоприятни последици на собственика на превозните средства или на административния орган. Оспорва се извода на съда, че ищцата е признала умишленото допускане на нарушенията на трудовите си задължения, като се изтъква влиянието на съществуващите с работодателя отношения на власт и подчинение, срокът за представяне на писмени обяснения по чл. 193, ал. 1 от КТ и липсата на запознаване с административните преписки, както и обстоятелството, че многократно ищцата е давала обяснения по случая и по повод на образувано досъдебно производство срещу „Ш.М.Б.“ ЕООД. Оспорва се извода на съда за спазване на изискванията на чл. 189, ал. 1 от КТ, като се подчертава липсата на доказателства при извършената регистрация да е увреден или да е било възможно увреждането на нечий интерес. Изтъква се също, че съгласно длъжностна характеристика задълженията на ищцата се свеждат до приемане на документи, че същата няма възможност и правно задължение да откаже приемането на документи за регистрация на превозно средство, когато те формално отговарят на тези, които се изискват. Твърди се липса на задължения ищцата да познава и разчита съдържанието на документите и се сочи, че по длъжностна характеристика не е налице изискване за владееене на чужди езици, както и липсата на изискване документите за регистрация да се придружават от превод на български език. Заема се становище, че не служителите на заеманата от ищцата длъжност, могат да преценяват наличието на съответствие или не в данните от представените документи и тези, генерирани от системата, а това се извършвало на следващите работни места. Изтъква се, че корекции в техническите данни за марка, модел, дата на първа регистрация, символ в номера на рамата и цвят се извършват само на работно място (РМ) 3 от началник група или от полицейски инспектор в групата. Подчертава се липса на разписана процедура за действие от страна на системните оператори при регистрация на превозни средства, в чиито свидетелства за регистрация е посочено, че са вид „специални“. Релевират се и доводи за липса на право на преценка от страна на ищцата дали началото на действието на застраховката съвпада с датата на регистрация на съответния автомобил. С тези доводи и възражения се моли за отмяна на обжалваното решение и уважаване на предявените искове.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК е постъпил отговор от ОДМВР гр. Велико Търново, чрез гл.юрисконсулт С. Г., в който се заема становище за неоснователност на въззивната жалба. Изтъква се липсата на конкретно посочени в жалбата пороци на първоинстанционното решение, като страната счита, че същата представлява интерпретация на процесуалния представител на насрещната страна на установените по делото факти. Сочи се липса на сочени от страна на жалбоподателя конкретни аргументи за неспазване на преклузивните срокове, като се развиват доводите за спазване на предвидените в закона срокове за налагане на дисциплинарно наказание. Възражава се, че законът не предвижда задължение дисциплинарно-наказващият орган да „предявява“ материалите от извършената проверка, още повече че в хода на проверката на служителката била дадена възможност да се запознае с преписките, по които са констатирани несъответствия, ищцата не била заявила желание преди депозиране на обясненията си в тази насока, а същата е имала и достъп до всички административно-информационни системи на МВР и е можела да извърши справки, които я интересуват. Инвокират се възражения, че ищцата е наказана във връзка с признати от нея нарушения при регистрацията на моторни превозни средства, собственост на фирмата на дъщеря ѝ, а не на „Ш.М.Б.в“ ЕООД. Подчертава се, че моделът на МПС е комбинация от цифри и букви, за разпознаването на които не е нужно владееене на чужди езици, още повече че ищцата е дългогодишен служител и никога не била срещала затруднения в работата си. Заявява се, че в длъжностната характеристика на ищцата и в Технологичния ред на служителя, работещ на РМ 1, са вменени задължения за преценка на представените документи с оглед законосъобразното въвеждане на необходимите данни, като самата ищца била вписала, че превозните средства на „специални“, въпреки генерирането по модела от системата, че МПС са „товарни/влекачи“. Сочи се, че съгласно Технологичния ред задължение на служителя на РМ 1 е да изисква валидна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на регистрация, а в процесния случай представените застраховки били валидни от по-късна дата. Подчертава се, че на три от работните места, през които е преминала процедурата по

регистрация на превозните средства, собственост на „В.“ ЕООД, са работили ищцата и лицето Н.Х., родители на управителката на дружеството, като се допълва, че евентуално допуснати от трети лица дисциплинарни нарушения нямат отношение към наложеното на ищцата дисциплинарно наказание. Моли се за оставяне на въззивната жалба без уважение и присъждане на юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК.

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адвокат Х., която прави отказ от иска за присъждане на обезщетение за времето на оставане на ищцата без работа за сумата над 1 000 лв. до претендираните 8 997,42 лв. Поддържа въззивната жалба и моли за уважаването ѝ. В хода на устните състезания и в представената писмена защита акцентира на възражението, че задълженията на ищцата се свеждат до приемане на документите за регистрация и въвеждане на данни от тях в системата, без да е налице задължение да установява несъответствия, че същата точно и добросъвестно е изпълнявала през годините трудовите си задължения, че по процесните преписки са били приложени сключени задължителни граждански застраховки и доколкото автомобилите били внесени от държава членка на ЕС са преминали граница с валиден сертификат „зелена карта“, покриващ отговорността на собственика и водачите на територията на страната, както и че не била доказана материалната компетентност на ст.инспектор Л. за издаване на Технологичен ред № 366р-16145/25.09.2015 г. Претендира присъждане на разноски за две инстанции и представя списък по чл. 80 от ГПК.

Въззиваемата страна се представлява от юр. Гидикова, която оспорва въззивната жалба по съображенията, изложени в подадения отговор, и моли за оставянето ѝ без уважение. Подновява искането за присъждане на разноски. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на насрещната страна.

Великотърновският окръжен съд, като съобрази доводите и възраженията на страните и събраните гласни и писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, и в съответствие с правомощията си, регламентирани в чл. 269 от ГПК, намира следното:

Въззивната жалбата е подадена в законоустановения срок и изхожда от страна, имаща право и интерес от обжалване, като се атакува подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което жалбата е процесуално допустима и следва да се разгледа по същество.

Съдът намира, че обжалваното решение не страда от пороци, водещи до неговата нищожност – постановено е от законен състав, в пределите на правораздавателната власт на съда, изготвено е в писмена форма, подписано е и е разбираемо. Не са налице и процесуални нарушения, обуславящи неговата недопустимост. Това обуславя възможността за произнасяне по правилността на решението, като съгласно чл. 269, изр. 2 от ГПК и задължителните указания по приложение на нормата, дадени с *т. 1 на ТР № 1 от 09.12.2013 г. по тълк.д. № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС*, въззивният съд е ограничен до релевираните в жалбата оплаквания за допуснати нарушения на процесуалните правила и на материалноправните норми, както и до проверка за правилно прилагане на императивни материалноправни норми, дори ако тяхното нарушение не е въведено като основание за обжалване.

Производството пред първоинстанционния съд е образувано по обективно кумулативно съединени иски на М. Б. Х. срещу ОДМВР – Велико Търново с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 от КТ за признаване на уволнението на ищцата, извършено със Заповед № 3663-1235/19.05.2020 г. на Директора на ОДМВР – Велико Търново, за незаконно и неговата отмяна, за възстановяване на ищцата на заеманата до уволнението длъжност - системен оператор в Група „Регистрация и отчет на пътните превозни средства и собствениците им и водачи“, Сектор „Пътна полиция“, Отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР – Велико Търново и за заплащане на обезщетение за времето, през което ищцата е останала без работа поради

уволнението, в размер на 6 000 лв.

С протоколно определение от 16.11.2020 г. първоинстанционният съд е допуснал изменение на иска за заплащане на обезщетение по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 от КТ, чрез увеличаване на размера му от 6 000 лв. на 8 997,42 лв.

Във въззивното производство, след обездвижване на исковата молба по отношение на предявения иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 от КТ, ищцата е уточнила периода, за който претендира заплащане на обезщетение, а именно: от 19.05.2020 г. до 01.06.2020 г., като в съдебно заседание пред ВТОС е направен отказ по този иск за сумата над 1 000 лв. до претендираните 8 997,42 лв., поради което с влязло в сила определение производството по иска е прекратено за разликата над 1 000 лв. с обезсилване на основание чл. 233 от ГПК на обжалваното решение, в частта с която ВТРС е отхвърлил иска на М. Б. Х. против ОДМВР – Велико Търново с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 255, ал. 1 от КТ за разликата над 1 000 лв. до 6 000 лв. (до който размер се е произнесъл първостепенния съд с постановления от него съдебен акт).

Ищцовите твърдени се свеждат до това, че по силата на Трудов договор № яз-636/24.02.2014 г. ищцата е заемала длъжността „системен оператор“ в Група „Регистрация и отчет на пътните превозни средства и собствениците им и водачи“, Сектор „Пътна полиция“, Отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР – Велико Търново. Сочи се, че със Заповед № .../19.05.2020 г. Директора на ОДМВР – Велико Търново ѝ било наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и трудовото ѝ правоотношение било прекратено. Ищцата отрича да е извършила посочените в заповедта нарушения на трудовата дисциплина. Възражава, че трудовата ѝ функция се свеждала до фактическо приемане на представените документи за регистрация, без задължение за преценка за вярност и относимост на информацията. Оспорва посочения в заповедта Технологичен ред № 366р-16145/25.09.2015 г. да представлява вътрешноведомствен акт, да съдържа технически и технологични правила по смисъла на чл. 187, ал.1, т. 3 от КТ, като твърди, че същият не е бил сведен до нейно знание. Оспорва и компетентността на ст.инспектор Л. за издаване на Технологичния ред. Счита уволнението за незаконно и поради неспазване на задълженията на работодателя, свързани с изслушване на служителя и даване на писмени обяснения преди налагане на дисциплинарно наказание, неспазване на сроковете за налагане и на критериите за определяне на дисциплинарни наказания.

В срока по чл. 131 от ГПК ответната страна е заела становище за законност на уволнението и спазване на процедурата при уволнението и предвидените в закона срокове за налагане на дисциплинарно наказание. Сочи, че след извършена проверка по повод образувано в Окръжен следствен отдел при Окръжна прокуратура – Велико Търново срещу неизвестен извършител, който си служил с регистрационни табели, издадени за друго моторно превозно средство, по отношение на ищцата били установени нарушения на Наредба I-45/2000 г. и разписания въз основа на нея Технологичен ред № 366р-16145/25.09.2015 г., с който ищцата била запозната, като в преклузивните срокове за налагане на дисциплинарни наказания били изведени четири групи нарушения, за които след приемане на писмените обяснения на ищцата, било наложено дисциплинарно наказание.

Не е спорно по делото, че по силата на валидно възникнало трудово правоотношение ищцата е изпълнявала длъжността „системен оператор“ в Група „Регистрация и отчет на пътните превозни средства и собствениците им и водачи“ (РОППССВ), Сектор „Пътна полиция“, Отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР – Велико Търново, което се установява и от представения трудов договор № яз-636/24.02.2014 г.

От представените по делото материали от извършена въз основа на Заповед № 366з-34/07.01.2020 г. на Директора на ОДМВР – Велико Търново проверка е видно, че във връзка с образувано досъдебно производство за престъпление по чл. 345, ал. 1 от НК за това, че на 02.01.2020 г. в гр. Велико Търново е управлявано МПС с регистрационни табели, които не са издадени за него, като деецът е подпомогнат от държавен служител в Сектор ПП КАТ при ОДМВР – Велико Търново, със заповед на Директора на ОДМВР – Велико Търново е определена комисия,

които да извърши проверка, резултатите от което са обективирани в справка рег.№ 366р-7994 от 28.04.2020 г. Видно от последната в хода на проверката комисията е установила нарушения при регистрацията на пет влекача, собственост на „Ш. – М.Б.“ ЕООД и на 48 товарни автомобили, собственост на „В.“ ЕООД, допуснати от служители на Група „РОППССВ“, сред които и ищцата.

Видно от покана рег.№ 366р-8064/2020 г. на основание чл. 193, ал. 1 от КТ Директорът на ОДМВР – Велико Търново е предоставил възможност на М. Х. в срок до 15:00 ч. на 05.05.2020 г. да се запознае с изготвената от комисията справка и да представи писмени обяснения относно вменените на същата нарушения. Препис от поканата и справката са връчени на ищцата срещу подпис в 12:25 ч. на 29.04.2020 г.

В депозираните до Директора на ОДМВР – Велико Търново на 05.05.2020 г. писмени обяснения ищцата е заявила, че точно била приложила нормативните изисквания, като при регистрацията на посочените в справката автомобили въвела в системата данните от чуждестранното свидетелство за регистрация на моторно превозно средство (ЧСРМПС), където било отбелязано, че същите са „специални“. Не била констатирала несъответствия на данните за марка и модел с тези от системата. При четиринадесет от случаите използвала най-близката налична номенклатура в системата, тъй като това по никакъв начин не променяло нито модела, нито характеристиките на превозното средство, доколкото ставало въпрос за чисто техническо изписване на буквена и цифрова конфигурация в различен ред. Липсвало изискване за въвеждане в системата на данни относно валидност на застраховка „Гражданска отговорност“, още повече че посочените в справката МПС били пристигнали на автобуси, а не на собствен ход.

След запознаване със събраните в хода на извършената проверка материали със Заповед № 3663-1235/19.05.2020 г. Директорът на ОДМВР – Велико Търново е наложил дисциплинарно наказание „уволнение“ на ищцата и на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ е прекратил трудовия договор на ищцата за длъжността „системен оператор“ в Група „Регистрация и отчет на пътните превозни средства и собствениците им и водачи“, Сектор „Пътна полиция“, Отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР – Велико Търново, считано от датата на връчване на заповедта. Видно от отбелязването върху заповедта, същата е връчена срещу подпис на ищцата на 19.05.2020 г.

Видно от съдържанието на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, на ищцата е вменено извършването на системни нарушения на трудовата дисциплина, свързани с нарушения на Наредба I-45/2000 г. и разписан въз основа на нея Технологичен ред № 366р-16145/25.09.2015 г. при изпълнение на служебни задължения във връзка с регистрацията на превозни средства, собственост на „В.“ ЕООД, както следва:

- в нарушение на т.2.4 от Раздел II „Действия на системния оператор на РМ 1“ от Технологичен ред № 366р-16145/25.09.2015 г. при регистрация на 16 броя МПС в периода от 15.04.2019 г. до 30.10.2019 г. не изпълнила задълженията си да впише в заявлението за регистрация вида на МПС, който се генерира от автоматизираната информационна система (АИС) „КАТ – регистрация на ППС и собствениците“ при въвеждане на модела МПС от чуждестранното СРМПС, а избрала от падащото меню „специален“, въпреки че системата генерирала „влекач“ или „товарен автомобил“, каквато корекция била извън нейните правомощия;
- в нарушение на т.2.4 от Раздел II „Действия на системния оператор на РМ 1“ от Технологичен ред № 366р-16145/25.09.2015 г. при регистрация на 11 броя МПС в периода от 15.04.2019 г. до 30.10.2019 г. не изпълнила задълженията си да впише в заявлението за регистрация модела на МПС, вписан в чуждестранното свидетелство за регистрация, а вписала модел, различен от този, посочен в представеното ЧСРМПС;
- в нарушение на т.8 от Раздел II „Действия на системния оператор на РМ 1“ от Технологичен ред № 366р-16145/25.09.2015 г. при регистрация на 11 броя МПС в периода от 15.04.2019 г. до 30.10.2019 г. при вписан в ЧСРМПС модел МПС, който не е наличен в номенклатурата на АИС „КАТ – регистрация на ППС и собствениците“, не изпълнила задължението си да уведоми държавен служител от Група „РОППССВ“, Сектор „ПП“, с цел избягване на

предвидената процедура избрала друг модел, наличен в номенклатурата, и възпрепятствала провеждане на процедура по допълване на номенклатурата;

- в нарушение на т.6 от Раздел II „Действия на системния оператор на РМ 1“ от Технологичен ред № 366р-16145/25.09.2015 г. при регистрация на 9 броя МПС в периода от 11.06.2019 г. до 30.10.2019 г. не изпълнила задължението си да впише в заявлението за регистрация номера на застраховка „Гражданска отговорност“ за МПС, която да е валидна на датата на регистрацията.

Посочените нарушения работодателят е квалифицирал като такива по чл. 187, ал. 1, т. 3 от КТ – неспазване на технологични правила, разписани в Технологичен ред № 366р-16145/25.09.2015 г. В заповедта е посочено, че тежестта на нарушението е над обичайната, доколкото служителката била лично заинтересована от безпроблемното провеждане на административните производства, тъй като моторните превозни средства са собственост на фирмата на дъщеря ѝ.

Видно от приобщения към доказателствени материал Технологичен ред № 366р-16145/25.09.2015 г., изготвен от ст.инспектор Л. по разпореждане на Директора на Главна дирекция „Охранителна полиция“ към МВР и утвърден от Директора на ОДМВР – Велико Търново, същият съдържа правила за работа на Група „РОППССВ“, Сектор „ПП“, Отдел „ОП“ при ОДМВР – Велико Търново, обхващащи дейности по регистрация, пререгистрация, спиране от движение, пускане в движение, прекратяване на регистрацията и възстановяване на регистрацията на превозни средства, както и издаване на удостоверителни документи с данни за превозно средство и собственик. Съгласно правилата дейности се осъществяват на четири основни работни места, като тези по подготовка на данните се извършват от служител на РМ 1, назначен на длъжност „системен оператор“. Съобразно т.2.4 от Раздел II „Действия на системния оператор на РМ 1“ при подготовка на данни за първоначална регистрация на употребявано превозно средство, служителът въвежда всички данни, необходими за регистрацията, от свидетелството за регистрация (част I и част II), издадено от съответния компетентен орган на държавата, като подсистема РОППСС автоматично сравнява въведените данни за марка и модел с данните от системата и изписва съобщение за съответствие, респ. несъответствие. В т.6, Раздел II „Действия на системния оператор на РМ 1“ при подготовка на данни на РМ 1 е предвидено задължение за въвеждане в системата на редица данни, сред които и такива за „документ за сключена застраховка „Гражданска отговорност“, валидна към момента на извършване на регистрацията“. Съгласно т.8, Раздел II „Действия на системния оператор на РМ 1“ за превозни средства от нерегистрирани до момента в страната марки и модели, незабавно се уведомява държавен служител от Група „РОППСС“, Сектор „ПП“, който предприема действия за изпълнени на указания на главния секретар на МВР с рег.№ I-11749/13.09.2009 г. за въвеждане на данни в АИС „Марки и модели“. Технологичният ред предвижда служителите на РМ 1 да извършват проверка на съпроводящите документи към заявлението (т.10, Раздел II „Действия на системния оператор на РМ 1“). При приключило въвеждане на данните за собственик и превозно средство в АИС-КАТ, след натискане на бутон „съхранение на данните за заявлението“, автоматично системата генерира номер на заявлението (т.12, Раздел II „Действия на системния оператор на РМ 1“), като е предвидено в случаите на несъответствия на данните с тези от системата гражданинът да се насочва към държавен служител от Група „РОППСС“, Сектор „ПП“ (т.14, Раздел II „Действия на системния оператор на РМ 1“). Технологичният ред предвижда след отпечатване на заявлението служителите на РМ 2 да извършват действия по идентификация и проверка на техническото състояние на превозното средство, включително съпоставка на символи от номера на рамата по отношение на тип/модел на ПС, а при необходимост и за наличие на данни в масива за марки и модели. Съгласно правилата осъществяването на пряк контрол на дейността по регистрацията и идентификация на превозните средства се осъществява от служител на длъжност „полицейски инспектор“ и от началника на Група „РОППСС“. Корекция на техническите данни за марка и модел се извършват на РМ 2 от техник-механик при извършване на последващ контрол от държавен служител в пътна полиция (т. 12, Раздел „Осъществяване на пряк контрол на действията по регистрация и идентификация на ПС и проверки в национални и международни информационни фондове“). Правилата предвиждат служителят на РМ 3 да свери данните от представените документи и при необходимост при

допуснати грешки на РМ 2 да извърши необходимите корекции, като корекциите в техническите данни за марка и модел на РМ 3 се извършват само от държавен служител от Група „РОППСС“, Сектор „ПП“ (т.3.1 от Раздел „Съхраняване на данни и отпечатване на СРМПС – работно място 3“).

Ищцата е запозната с Технологичния ред на 17.01.2017 г., което се установява от съставен нарочен протокол от 13.01.2017 г.

От типова длъжностна характеристика за длъжността „системен оператор в Група „РОППСВ“ се установява, че сред основните задължения на служителя е както получаването, проверката, обработката и въвеждането на данни от входящите документи в АИС съгласно утвърдения технологичен ред, така и спазването на техническите и технологичните правила. Видно от протокол рег.№ 1.. ищцата е запозната с длъжностната характеристика на 08.01.2016 г.

От представените по делото преписки за първоначална регистрация на МПС, собственост на „Ваниз“ ЕООД, за нарушения при регистрацията на които на М.Х. е наложено дисциплинарно наказание се установява, че заявленията за регистрация са обработвани на РМ 1 от ищцата, като за вид на превозното средство е отбелязано „специален автомобил“, механикът на РМ 2 е бил Н.Х., а регистрационните табели на част от автомобилите на РМ 4 са поставени от Н.Х. От преписките се установяват и въведените на РМ 1 данни за марка и модел на превозното средство, както и данните за застраховка „Гражданска отговорност“.

Видно от справка от Търговския регистър по отношение на фирма „В.“ ЕООД, управител и едноличен собственик на капитала на дружеството е лицето Т.Н.Х.. От изготвената от АИС БДС справка за същата се установява, че е дъщеря на ищцата и на Н.Й.Х. По отношение на последния страните не спорят, а и от документите по преписката по възложената със Заповед № 3663-34/07.01.2020 г. на Директора на ОДМВР – Велико Търново проверка се установява, че същият е служител при ответника на длъжност „техник-механик“ в Група „РОППССВ“, Сектор „ПП“, Отдел „ОП“ при ОДМВР – Велико Търново в периода на образуването и обработката на документите за регистрация на МПС, собственост на „В.“ ЕООД, по отношение на които назначената от Директора на ОДМВР – В.Т. комисия е установила нарушения.

Видно от представените по делото материали от извършената въз основа на Заповед № 3663-34/07.01.2020 г. на Директора на ОДМВР – Велико Търново проверка по искане на ОДМВР – Велико Търново, след проверка в базата данни на Информационния център към Гаранционен фонд е изготвена справка за сключени застрахователни полици „Гражданска отговорност на автомобилистите“, от която е видна датата на сключване на полицата и начална и крайна дата на валидност на застраховката за моторните превозни средства, собственост на „Ваниз“ ЕООД, описани в заповедта за налагане на дисциплинарно нарушение.

От представено по делото удостоверение от 17.09.2020 г. се установява, че брутното трудово възнаграждение на ищцата за последния пълен отработен месец преди уволнението - месец април 2020 г., е било в размер на 1 499,57 лв.

От представеното във въззивното производство извлечение от трудова книжка на ищцата се установява, че след прекратяване на трудовия ѝ договор с ответника на 19.05.2020 г., същата е постъпила на работа на 01.06.2020 г. във фирма „В.“ ЕООД.

Посочените писмени документи, ангажирани от страните, като допустими, относими и необходими, са приобщени към доказателствения материал по делото. Други писмени доказателства от значение за правния спор не са ангажирани, а останалите, които съдът не обсъжда, са без значение за правилното решаване на спора.

По делото са събрани и гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетели. В показанията си свидетелката А.Л. (началник Група „РОППССВ“) и свидетелят П.Д. („полицейски инспектор“ в Група „РОППССВ“) заявяват, че познават ищцата като служител в група

„РОППССВ“. Св. Л. заявява, че всички документи се проверяват по Технологичния ред. Свидетелите сочат, че преди отпечатване на заявлението за регистрация се извършва проверка по документите, че при въвеждане на марката на МПС в програмата се изписват модели, от които трябва да се избере модела по свидетелството за регистрация. Заявяват, че при липсващ модел в системата системният оператор не може да го въвежда, а трябва да уведоми свидетелката. Липсващите модели и марки в системата се въвеждали в София. При констатирани несъответствия системният оператор трябвало да уведоми един от тях двамата. Сочат, че служителят на РМ 1 трябва да препише данните от свидетелството на превозното средство, както и че при въвеждане на марка и модел системата автоматично изписва дали превозното средство е специален или товарен автомобил. Заявяват, че служителят на РМ 2 сверява данните в талоните и проверява превозното средство, като там е мястото, където следва да бъде реално определен видът на превозното средство. Свидетелката Личева сочи, че не е била уведомена, че по процесните преписки има празноти и нередности. Заявява, че вменените на ищцата нарушения действително са били извършени. Посочва също, че на РМ 2 и на РМ 4 служителите са взаимозаменяеми и се редуват ежедневно без да има официален график, както и че всеки служител разполага с личен печат, който подпечатва документите.

Показанията на свидетелите Л. и Д., преценени на плоскостта на чл. 172 от ГПК предвид възможната заинтересованост от изхода на делото като служители при ответника, съдът намира за логични, последователни и без вътрешни противоречия, кореспондиращи както помежду си, така и с останалите доказателства по делото.

В показанията си свидетеля В.Х. – бивш съпруг на управителката на „В.“ ЕООД, понастоящем служител в дружеството, изнася данни как по принцип протича една регистрация на превозно средство, поради което съдът прецени показанията на този свидетел като неотнормирани към предмета на доказване.

Вещото лице по съдебно-техническата експертиза, изготвена в първоинстанционното производство след проверка в програмния продукт за регистрация на превозни средства в Сектор „ПП“ при ОДМВР – Велико Търново и административните преписки за регистрация на процесните 16 броя МПС, в табличен вид обобщава за всяко едно превозно средство марката и модела по предходното свидетелство за регистрация, приложено към подаденото от собственика заявление, и въведените в програмата данни, както и за вида МПС по номенклатура на програмния продукт при ответника и въведените в системата данни. Експертът дава заключение, че за всяко едно от превозните средства системата изписва вид „влекач“ или „товарен“, а при въвеждане на данните служителят е избрал вид „специален“, че по отношение на 11 броя МПС (посочени с рег.№) в системата са въведени данни за модел, различен от този по предходното свидетелство за регистрация, както и че процесните МПС не могат да бъдат категоризирани като специални по смисъла на Закона за движение по пътищата. В съдебно заседание експертът пояснява, че марката и моделът на превозното средство представлява комбинация от различни букви и арабски цифри.

Заключението на експертизата съдът намира за обосновано, компетентно, почиващо на установените по делото обстоятелства и специалните знания на експерта. Същото е оспорено от процесуалния представител на ищцата относно използваната от вещото лице нормативна база при отговор на въпроса дали процесните превозни средства са специални по смисъла на ЗДвП, който първо, че представлява правен въпрос и второ – е ирелевантен за спора по делото.

При така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав на ВТОС намира от правна страна следното:

Доказателствената тежест за установяване законността на уволнението пада върху работодателя, който трябва да докаже законното упражняване на потестативното право да уволни работника. Законността на едностранното прекратяване на трудовото правоотношение е обусловена от спазването на процедурата по налагане на дисциплинарно наказание, която цели да обезпечи правото на защита на наказвания работник/служител. Съгласно разпоредбата на чл. 193, ал. 1 от КТ преди да наложи дисциплинарно наказание работодателят е длъжен да изслуша

работника/служителя или да приеме писмените му обяснения и да събере и оцени посочените от него доказателства, което е сторено в процесния случай. Работодателят е поканил ищцата да даде писмени обяснения, препращайки към констатациите в изготвена нарочна справка, препис от която е връчил на ищцата ведно с поканата, като по този начин служителката е била наясно с повода за това искане на работодателя, за което свидетелства и съдържанието на депозираното от нея обяснение. Вярно е, че обемът на справката, съдържаща описание на вменените на ищцата нарушения, е значителен (59 стр.), но предвид срокът, с който същата е разполагала за депозиране на писмени обяснения (6 дни) и обстоятелството, че е била запозната със случая, доколкото многократно е давала писмени обяснения в хода на извършваната по заповед на Директора на ОМВРВ – Велико Търново проверка, резултатите от която са обобщени във въпросната справка, неоснователни са явяват наведените от ищцата възражения в тази насока. В депозираните до работодателя обяснения липсва искане за събиране на някакви доказателства, като по отношение на направените от служителката оспорвания следва да бъде посочено, че работодателят не е длъжен да възприема защитната позиция на служителя, като очевидно налагането на дисциплинарно наказание свидетелства, че наказващият орган не е приел обясненията за оневиняващи, а дали те действително са такива е въпрос, който е относим към законосъобразността по същество на наказанието. С оглед на изложеното, противно на становището на ищцата, настоящият съдебен състав намира, че работодателят е спазил задълженията си по чл. 193, ал. 1 от КТ.

На следващо място, съгласно чл. 195, ал. 1 от КТ дисциплинарното наказание се налага с мотивирана писмена заповед, в която се посочват нарушителят, нарушението и кога е извършено, наказанието и законният текст, въз основа на който се налага. Заповедта следва да е мотивирана, като императивната законова разпоредба изисква точно излагане на фактическите основания за дисциплинарното уволнение, което предполага защитата на работника/служителя, който трябва да знае за какво нарушение на трудовата дисциплина се налага наказанието, а от друга страна, по този начин се очертава предметът на съдебния контрол за законосъобразност в случай на съдебно оспорване на дисциплинарното наказание. Изискването за мотивиране е въведено и с оглед на установеното в чл. 189, ал. 2 от КТ правило за еднократност на наказанието, а също така и с оглед необходимостта от преценка за спазване на сроковете по чл. 194 от КТ. Затова когато изложените в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание мотиви са достатъчни, за да удовлетворят тези изисквания, заповедта отговаря на изискванията на закона.

От приобщената по делото Заповед № 3663-1235 от 19.05.2020 г. е видно, че на ищцата е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. Дисциплинарната отговорност на служителката е осъществена от надлежен орган на работодателска власт по чл. 192, ал. 1 от КТ, за което обстоятелство страните не спорят. В издадената заповед работодателят по ясен и разбираем начин е описал вменените на ищцата нарушения на трудовите задължения, времето на извършването им, както и основанията за налагане на дисциплинарното наказание. При това положение издадената от Директора на ОДМВР – Велико Търново заповед според настоящата инстанция покрива нормативните изисквания на чл. 195, ал. 1 от КТ и е с предвиденото в закона съдържание.

С разпоредбата на чл. 194, ал. 1 от КТ законодателят е предвидил срокове за налагане на дисциплинарни наказания, които са преклузивни и за тяхното спазване съдът следи служебно. В посочената норма е разписано правилото, че наказанията се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Спазването на тези срокове е обусловено от момента на връчване на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание (чл. 195, ал. 3 от КТ) - в настоящия случай това е датата 19.05.2019 г. Двумесечният срок от откриване на нарушението започва да тече от момента на узнаване на субекта на нарушение и времето и мястото на извършване и съществениите признаци на деянието, т.е. от установяването на нарушение от обективна и субективна страна, което в настоящия случай е сторено с достигането до наказващия орган на справка рег.№ 7994/28.04.2020 г., в която са изведени резултати от назначената от Директора на ОДМВР – Велико Търново проверка, в хода на която комисията е констатирала процесните деяния и е установила техния автор. При това положение работодателят е спазил двумесечния срок за налагане на дисциплинарното наказание за

вменените на ищцата нарушения. Доколкото обаче с атакуваната пред съда заповед на ищцата е наложено дисциплинарно наказание за нарушения, за които се твърди да са извършени в периода 15.04.2019 г. – 30.10.2019 г., извън преклузивния едногодишен срок остават деянията от дата 15.04.2019 г. (тези по точки 1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 2.1, 3.1 от заповедта), поради което същите не следва да бъдат обсъждани и съобразявани при решаване на правния спор.

С издадената от работодателя заповед за налагане на дисциплинарно наказание на ищцата е вменено извършването на четири групи нарушения на трудовата дисциплина, свързани с осъществяване на действия по регистрация на превозни средства.

Дейността по регистрацията на превозни средства се осъществява от държавата и същата е намерила регламентация в Наредба № I-45/2000 г. на МВР за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства. Разписаните в наредбата правила са намерили отражение и в утвърдения от работодателя Технологичен ред № 366р-16145/25.09.2015 г., в който подробно са описани действията на служителите от Група „РОППССВ“ от момента на подаване и обработка на документите за регистрация и идентификация на превозните средства до този на издаването на свидетелства за регистрация и поставяне на табели с регистрационни номера, с оглед на което същият представлява технологични правила по смисъла на чл. 187, ал.1, т. 3 от КТ. В Технологичния ред изрично е посочено, че действията по подготовка на данните за първоначална регистрация на превозни средства се извършва на работно място 1 от служител, назначен на длъжност „системен оператор“, който с оглед възложените му по длъжността характеристика задължения участва в изпълнение на задачите по регистрацията на ППС. Изложеното обосновава извода, че на основание чл. 126, т. 5 от КТ ищцата е имала задължение да спазва технологичните правила при регистрацията на ППС, което изрично е вписано и в длъжностната характеристика за длъжността „системен оператор“, с която, както и с разписаните в Технологичния ред правила за работа ищцата е била надлежно запозната.

Тук е мястото да бъде посочено, че без правно значение за спора се явява възражението на жалбоподателката за липса на материалната компетентност на ст.инспектор Л. за издаване на Технологичен ред № 366р-16145/25.09.2015 г. С утвърждаването на правилата от Директора на ОДМВР – Велико Търново, същите се превръщат в акт на работодателя, без значение кой технически е изготвил същите.

По въпроса за доказаността на посочените от работодателя нарушения, подробно описани в издадената от него заповед за налагане на дисциплинарно наказание, изключвайки тези, попадащи извън едногодишния преклузивен срок по чл. 194, ал. 1 от КТ, настоящият съдебен състав намира следното:

Съобразно разписаните в Технологичния ред правила при подготовката на данни за първоначална регистрация на ППС служителът „системен оператор“ на РМ 1 е задължен да въведе в системата данни за превозното средство от издаденото свидетелство за регистрация, като при липсваща в системата марка или модел служителът е длъжен да уведоми компетентния държавен служител, който да предприеме действия по допълване на наличните в системата данни. Предвид това, действията на ищцата по въвеждане в автоматизираната информационна система на модели, различни от този по представеното от собственика чуждестранно СРМПИС, вместо да сигнализира компетентния служител несъмнено представлява неизпълнение на т. 2.4 и т. 8, Раздел II „Действия на системния оператор на РМ 1“ от Технологичния ред, което е нарушение по смисъла на чл. 187, ал. 1, т. 3 от КТ. В тази насока съдът съобрази както извънсъдебното признание на ищцата, обективизирано в депозираните от нея обяснения до работодателя по реда на чл. 193 от КТ, в което същата не отрича, че за част от превозните средства е въвела най-близката налична номенклатура в системата за модел превозно средство, така и заключението на съдебно-техническата експертиза, вещото лице по която след сравняване на данните от представените по делото административни преписки за регистрация на процесните автомобили и тези, въведените в програмния продукт при

работодателя, дава заключение, че за част от превозните средства, са въведи данни за модел, различен от посочения в предходното свидетелство за регистрация. В тази насока са и показанията на св. Л., трудовата функция на която се изразява в осъществяване на контрол върху дейността на ищцата. Видно от показанията на последната, ищцата не е информирала свителеката за липсващите в номенклатурата на програмния продукт модели. Така осъществяването от ищцата действия са възпрепятствали развитието на предвидената процедура по допълване на номенклатурата на програмния продукт. Доколкото реалното въвеждане на нови данни се осъществява в гр. С., това би довело до забавяне на производството по регистрация на превозните средства, а с оглед роднинската връзка с управителя и едноличен собственик на капитала на дружеството, чиято собственост са моторните превозни средства, ищцата несъмнено е имала интерес от бързото и безпроблемно приключване на процедурата по регистрация на тези превозни средства в страната.

Несъстоятелно е наведеното във въззивната жалба възражение, че по длъжностна характеристика не е налице изискване за владение на чужди езици, както и липсата на изискване документите за регистрация да се придружават от превод на български език. Видно от приложените от собственика чуждестранни документи, налични в административните преписки, марката и моделът на превозните средства представлява комбинация от букви и цифри, за разчитането на които не са необходими специални езикови познания. В този смисъл е и заявеното от вещото лице по назначената в първоинстанционното производство съдебно-техническа експертиза. Още повече, че предвид дългогодишния опит на ищцата, натрупан на длъжността „системен оператор“, същата несъмнено е придобила необходимите умения в тази насока.

Доказано се явява и вмененото на ищцата нарушение на Технологичен ред № 366р-16145/25.09.2015 г. при въвеждането на данни за вида на превозните средства. Независимо, че за част от процесните превозни средства в приложените към заявлението за регистрация документи е вписано, че същите представляват „специални“, доколкото програмата автоматично е генерирала, че превозното средство представляват „влекач“/,товарен автомобил“, в каквато смисъл е заключението на вещото лице, вместо да насочи собственика към държавен служител от Група „РОППССВ“, ищцата е въвела в програмата, че превозното средство е от вид „специален“, без същата да разполага с такива правомощия. Че не е предприела изискуемите в случая действия се установява и от показанията на св. Л.и св. Д. Макар и извършеното от ищцата неправилно да е посочено като нарушение на т.2.4, Раздел II „Действия на системния оператор на РМ 1“ от Технологичния ред, същото нарушава предписанието на т.14 от същия раздел, т.е. налице е допуснато от ищцата нарушение на въведените от работодателя технологични правила, което е нарушение на трудовата дисциплина по смисъла на чл. 187, ал. 1, т. 3 от КТ.

Неоснователно се явява посоченото във въззивната жалба възражение за липса на разписана процедура за действия от страна на системния оператор при регистрация на превозни средства, в чиито свидетелства за регистрация е посочено, че са вид „специални“. Технологичният ред съдържа конкретно разписани правила, към които ищцата е следвало да се придържа. Невъзможно е работодателят да предвиди и опише всички възможни хипотези на усложнения във връзка с регистрацията на превозни средства. Изрично е разписано правилото за насочване на гражданите към държавен служител от Група „РОППССВ“ в случай на констатирано несъответствие на данните с тези на системата, което правило е било пренебрегнато от ищцата.

На следващо място, в нарушение на т.6, Раздел II „Действия на системния оператор на РМ 1“ от Технологичния ред ищцата е въвела данни за документ за сключена застраховка „Гражданска отговорност“, невалидна към датата на извършване на регистрацията. До този извод съдят достигна след съпоставка на данните по представените административни преписки за регистрация на процесните МПС и съдържащата се в изготвената от Гаранционен фонд справка за сключени застрахователни полици „Гражданска отговорност на автомобилистите“ с информация за началната дата на валидност на застраховката, видно от която сключените застраховки са били валидни от по-късна дата от тази на регистрацията.

Несъстоятелни са доводите на въззивната страна за липса на право на преценка дали

началото на действие на застраховката съвпада с датата на регистрация на съответния автомобил, след като изрично в утвърдените от работодателя технологични правила е предвидено задължение за работещите на РМ 1 системни оператори за въвеждане на данни за валидна към момента на извършване на регистрацията застраховка „Гражданска отговорност“.

Вярно е, че с оглед разписаните в Технологичния ред правила, служителите на следващите работни места следва да сверят данните от представените документи и при необходимост при допуснати грешки да извършат необходимите корекции. При стриктно спазване на технологичните правила би се достигнало до въвеждане в автоматизираната информационна система на достоверни данни, които да бъдат пренесени и в издаденото впоследствие свидетелство за регистрация на превозно средство. Липсата на последваща корекция от служителите на РМ 2 и на РМ 3 обаче не означава непременно, че тези служители реално са извършили необходимата проверка и че въведените от служителя на РМ 1 данни са коректни, като евентуално допуснатите от работещите на следващите работни места служители би било основание за ангажиране дисциплинарната отговорност на същите, а не оневиняващо за ищцата обстоятелство. Не без значение е и фактът, че на РМ 2 документите и самите превозни средства са били обработвани от бащата на управителката и едноличен собственик на капитала на „В.“ ЕООД.

Вярно е също, че служителят на РМ 1 няма право да откаже приемането на документи за регистрация на превозно средство, когато същите формално отговорят на тези, които се изискват, каквито доводи се развиват във въззивната жалба. Това обаче нито се оспорва от насрещната страна, нито се излагат твърдения в обратния смисъл.

С оглед на горното, доказани се явяват допуснатите от ищцата системни нарушения на трудовата дисциплина, за които ѝ е наложено дисциплинарното наказание. Изключвайки деянията по точки 1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 2.1, 3.1 от заповедта на работодателя за налагане на дисциплинарно наказание поради настъпила преклузия за ангажиране на дисциплинарната отговорност на ищцата по отношение на тези деяния, извършените от ищцата нарушения на трудовата дисциплина, осъществяват изискването за системност по смисъла на чл. 190, ал. 1, т. 3 от КТ – извършени са повече от три нарушения, за които не е налагано дисциплинарно наказание и за които не са изтекли предвидените в чл. 194, ал. 1 преклузивни срокове. А за системно нарушение на трудовата дисциплина законът дава право на работодателя да наложи дисциплинарно наказание „уволнение“.

Наложено на ищцата наказание е определено в съответствие с критериите на чл. 189, ал. 1 КТ, отчитайки тежестта на нарушенията, обстоятелствата, при които е извършено, както и поведението на работника или служителя. Показателен в тази насока е големият брой допуснати от ищцата нарушения в релевантния за делото период от една година, сочещ на трайното поведение при неизпълнение на трудовите задължения. На следващо място следва да бъде отчетена и липсата на самокритично отношение на ищцата към извършеното. Допълнително утежняващо обстоятелство е и това, че нарушенията са допуснати при регистрацията на моторни превозни средства, собственост на дружество, чиито едноличен собственик на капитала е дъщерята на ищцата, като извършените от ищцата действия са способствали за бързото и безпроблемно провеждане и финализиране на производствата по регистрация.

Така, в обобщение на изложеното, неоснователен се явява искът на ищцата с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ за признаване за незаконно и отмяната на уволнението ѝ, извършено със Заповед № 3663-1235 от 19.05.2020 г. на Директора на ОДМВР – Велико Търново, до какъвто краен извод е достигнал и първостепенният съд. И тъй като основателността на предявените по чл. 344, ал. 1, т. 2 и т. 3 вр. чл. 255, ал. 1 от КТ искове е обусловена от основателността на иска за признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна, неоснователна се явява и претенцията на ищцата за възстановяване на заеманата до уволнението длъжност и за заплащане на обезщетение.

Съвпадането на крайните изводи на двете съдебни инстанции е основание за потвърждаване на първоинстанционното решение в частта, с която предявените искове за

признаване на уволнението, извършено със Заповед № 3663-1235/19.05.2020 г., за незаконно и неговата отмяна, за възстановяване на ищцата на заеманата до уволнението длъжност „системен оператор“ в Група „РОППССВ“, Сектор „ПП“ и за заплащане на сумата от 1 000 лв., представляваща обезщетение за времето, през което е останала без работа в резултат на незаконното уволнение от 19.05.2020 г. до 01.06.2020 г., както и в частта за разностите, които правилно и законосъобразно с оглед изхода на делото и разписаните в нормата на чл. 78 от ГПК правила са възложени в тежест на ищцата. В частта, с която искът по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ е отхвърлен за разликата над 1 000 лв. до 6 000 лв., първоинстанционното решение е обезсилено на основание чл. 233 от ГПК, а производството по иска в тази му част – прекратено.

При този изход на правния спор право на разноси има въззиваемата страна, която съевременно е поискала присъждането им. На основание чл. 78, ал. 8 от ГПК в тежест на жалбоподателката следва да бъде възложена сумата 100 лв. - юрисконсултско възнаграждение за въззивното производство.

Мотивиран от изложеното, Великотърновският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № ../30.11.2020 г. по гр. д. № ../2020 г. на Районен съд – В.Т. **в частта**, с която предявените от М. Б. Х. срещу ОДМВР гр. В.Т. искове за признаване уволнението на ищцата, извършено със Заповед № ../19.05.2020 г., за незаконно и неговата отмяна, за възстановяване на заеманата до уволнението длъжност „системен оператор“ в Група „Регистрация и отчет на пътните превозни средства и собствениците им и водачи“, Сектор „Пътна полиция“ и за заплащане на сумата от 1 000 лв., представляваща обезщетение за времето, през което е останала без работа в резултат на незаконното уволнение от 19.05.2020 г. до 01.06.2020 г., както и в частта за разностите.

В частта, с която искът на М. Б. Х. срещу ОДМВР гр. В.Т. за заплащане на обезщетение за времето, през което е останала без работа в резултат на незаконното уволнение е отхвърлен за разликата над 1 000 лв. до 6 000 лв., на основание чл. 233 от ГПК решението е **обезсилено**, а производството по иска в тази му част – прекратено.

ОСЪЖДА М. Б. Х., ЕГН *****, адрес: гр. Велико Търново, ул. „К.П.“ № .., ап. 16, да заплати на **Областна дирекция на МВР – В.Т.** адрес: гр. В.Т., ул. „Б.К.“ № .. сумата от **100 лв. (сто лева)** – представляваща юрисконсултско възнаграждение за въззивното производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок, считано от 08.02.2021 г., за която дата страните са уведомени от съдебно заседание.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____